

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-їй пополудні.
Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Селянські зарібки.

Статя князя Пузини, що появилася була перед двома тижнями в петербурскім Краї-у, наробила великого гамору у польській галицькій прасі. Свого часу ми подали були сю статю в цілости. Темні барви, яких ужив кн. Пузина до змалювання життя-буття сільського наймита-форналя, не є зовсім пересадні. Всякий, що знає сільські відносини і бачив працю тих білих негрів від досвітку, на дві години перед сходом сонця, до темної ночі, — їх мешканя і прожиток, їх родини обдерті і голодні — давно вже носив в груди те переконанє, яке кн. Пузина виявив прилюдно у своїй статі. Але галицькі шляхтичі-власителі почули ся дуже обиджені тими словами непересадженої правди; а найбільше діткнуло їх се, що ті закиди вийшли від пристроєного княжою короною шляхтича Пузини! Майже до кожного польского дневника власителі більших посіlostей надіслали статі, в котрих або старають ся збити числами закиди кн. Пузини, або виступають з заявами обуреня на непатріотичну, неправдиву статю литовского шляхтича супротив галицької шляхти, на котру він хоче звалити вину недавних антижидівських розрухів на Мазурщині.

Дати, які подають ті галицькі дописувателі що-до платні форналів, наведемо пізнійше. Зазначимо тут тільки, що і після тих дат зовсім не свѣтло представляєсь винагородженє рільного робітника. Один дописувателю навіть заявив отверто: Мушу признати, що цілком не є приємно бути форнальом, але коли вже так мусить бути, що є форналі — то годі!

Докази знов, що мазури били жидів, а не шляхтичів, розбивали коршми, а не

двори, не звертають ся о стілько супротив кн. Пузини, що він не поставив справу недостаточного винагородженя форналів за одну з богато иньних причин, що витворюють невдоволенє між сільским народом і пруть єго до еміграції або до насиля.

Справді, галицька суспільність вже так привикла до хлопської нужди, так обулася з маленькими, темними хижками, з подертою, нужденною одіжною, з запалими, блідими і пожовклими лицами селян, з зівалим і перед часом постарілим виглядом жінок, з голою сільскою діворою, сухою товариною, незагородженими оборами, з брудом і недостатком, — що живе в тім переконаню, мов би бараболя і борщ були для селянина найпоживнійшою стравою, сільский воздух достаточною рекомпензатою за хатню духоту, а вода хотьби з ріки або ставу (бо часто нема керниць по селах) знаменитим средством до заспокоєня всяких иньних потреб організму. При таких замітах звикли відкликуватись на «здорову хлопську натуру», що всьо перенесе і «зелізнай хлопский жолудок», що всьо стравить!

Але таке переконанє не відповідає дійсности, оно є тільки самодурством тих верств, що на них тяжить обовязок заняти ся долею простолюдя, а они хотіли-б легким коштом збути ся того обовязку. Наш народ, мов те немовля, не вміє ще промовити сам за себе, розпізнати і ясно висказати, що і де єго болить; він тільки стогне з болю, як те немовля, і кривить ся і плаче. Кличте-ж до него лікаря, давайте пораду, а не лайте єго розмазаним, упертим, лїнвивим, або безрадним!

Один такий голос з найнижших робітничких кругів подав у вчерашнім числі Kurjer Lwowski. Одного дня — подає ре-

дакция — явив ся у нас бідний чоловічок, з меланхолійним виразом нашого хлопа, у витертім уборі міського робітника, в роздотаних з тяжкої праці чоботах, що аж широкі діри роззявили ся на них. Подав зложені в четверо два аркуші паперу і сказав:

Я хотів би, аби се було видруковане у вашій газеті.

Ми почали дошитувати ся, чим він і звідки є, і він оповів нам, що колись був господарем в західній Галичині. Але хотів поправити собі долю, взяв млин у винайм, прийшов сухий рік, він мусів заплатити чинш твердому панови, то-ж продав все і пішов за робітника до Львова.

Такий чоловік може найправдивійше порівнати долю сільского і міського робітника. То-ж єго вискази подамо на другий раз.

Краєвий Союз кредитовий.

(Ковець.)

Лише ціла сїть льокальних товариств, котрі знають лично довжників в своїм окрузі, можуть давати малі позички, яких наш селянин найчастійше потребує, і не па гіпотеку, лише якщо кредит персональний — може принести правдиву користь сільскому народови. Тоді неутіскавий від чужих — негнетений бідною відживши при помочи своїх не підє селянин в розбрат з нами, в справах політичних не підешукати паньскої чи жидвскої ласки, тільки — шде за нами.

Коли «краєвий Союз кредитовий» основою і контролею нових товариств задаткових розкине формальну сїть таких інституцій по цілім краю і сам стане не їх чолі, тоді успіє він заповнити правильний розвій всім стоваришенням, виробити їм опінію і заповнити їм кредит в більших інституціях, як в банку австро-

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4 актах
Льва Лопатиньского.

Акт III. Сцена IV. (дальше).

Данило (до Грицька). Оттут маєте цілих півтора сотки.

Мошко. Я перший купець. Я даю тобі півтора сотки на твоє слово (витагає решта грошей). Най я страчу, але я не дам перебити собі торгу. На, бери гроші, маєш півтора сотки!

Грицько. Я тепер з тобою не маю інтересу. Я прибав Данилови (переходить до Данила).

Жид

Грицько

Данило

Мошко (тягне Грицька). Ходи сюда, я накинну тобі десятку.

Грицько. Не сїпайте мене, Мошку, як бабу з покладками!

Данило. Тоту десятку і я вам накинну, бо обійсте варта свої гроші (витагає свої гроші).

Мошко. Що вінту робить якусь ліцитацію?

Яка була між нами мова, Грицьку, що? Я тобі даю більше, як ти хотів.

Грицько. А я тобі таки не спродам, гадино!

Мошко. Я дам сто вісімдесять. Без торгу, як ти казав. Ходи сюда, на, диви гроші, сто вісімдесять!

Данило (до Якимчука). Доложить ще дві десятки. Най свій чоловік не має кривди. Сам оговор варта тільки (рахують гроші).

Мошко. Гвалт, то рабунок, розбій! Я подам вас до суду! Ви заплатіть мені відступного! То мій інтерес (спокійнійше) Грицю, Грицю, ходи сюда! Я тобі ще скажу одно слово (тихо). Він хоче ту закладати склеп мені під боком. Я не можу єго тут пустити. Дам тобі двіста єрібних зараз на руку. На, бери дві сотки!

Грицько (відтручає). Т-пер найшли ся у тебе гроші, котюго! Не дам тобі і за три сотки. Моє слово як сталь.

Данило. Маєте сто вісімдесять; перерахуйте!
Мошко (витручує гроші і розсипує). Я не дам себе рабувати, то моя хата, моє купно.

Данило. Тримайте єго, люди! Не допустіть нападати на улици! (збирає гроші).

Грицько (відпихає Мошка і шарпає ся з ним; між людьми робить ся рух і гамір; з корчми виходить Скубский).

СЦЕНА V.

Всі, Скубский, жандарм.

Жандарм. Що ту за крики? Хто ту бе ся? **Всі** (шепотом). Шандар! шандар! (емігранти усевають ся в глубину).

Жандарм. Що ви хочете від арендаря? Хто зачав бійку?

Данило. Та жид сам накиннув ся. Я купую хату у того чоловіка.

Грицько

Жандарм

Данило

Мошко. Я купував перший, а він перебиває мені інтерес.

Грицько. Коли я тобі не хочу продати.
Мошко. Між нами стала згода. Ти не сьмієш тепер иньшому продати.

Жандарм. А завдаток далисьте?
Грицько. Не було жадного завдатку.

Мошко. Як не було, я даю — на!

Жандарм (до Мошка). Уступіть ся, не робіть мені криків! Вільно єму продавати, кому хоче (до Грицька). А ви чому продаєте хату?

Грицько. Бо я, прошу пана шандара, бо я.. я продаю.

Жандарм. Кажіть по правді. Я не розумію жарту.

до листу перевозового карти замовлення. — Ближніх пояснень що до права виставлювання карт замовлень і т. д. уділяє в окрузі львівської ц. к. Дирекції вел. держ. бюро інформаційне (Львів, готель Імперіаль ул. 3. Мая ч. 3.) і всі ц. к. уряди стацийні.

— **Дрібні вісти.** Намістник гр. Пінський виїхав на кілька днів до Грималова. — В камінемолах в Небра, в північній Німеччині, обірвала земля і засипала двох робітників на смерть, а три інші потерпіли тяжкі рани. — В Берліні повісився сими двома 87-літній старець Вільгельм Яндер. Помимо старечого віку пив він налогово горівку, а коли вкінці забракло грошей і поліція заборонила жебрати, старовина повісився. — На двірці в Австродоро в вагоні поїзду, що їхав з Риму, найдено заштилетованого електротехніка Августа Біякіого з Риму. Убийство сповнено в ціли рабунку.

— **Померли:** о. Йосиф Мерена, парох в Грабі, дуклянського деканата, дня 7. жовтня в 69-ім році життя, а в 41-ім сьвященства; — др. Володислав Зачківський, професор політехніки у Львові і директор львівської каси ощадности, в 61-ім році життя. — О. Евгений Бачинський, парох в Лютні і почетний крилошанин мункачівської капітули на Угорщині, дня 27-го вересня в 81-ім році життя.

Телеграми.

Відень, 11. жовтня. Німецьке народне сторонництво розпалося. Виступив з него пос. Барайтер, а за ним зголосили вже своє висту-

плене пп. Гедер, Фр. Гофман, Праде, Кіндерман, Сильвестер, Доберніг. Також має виступити п. Кайзер і Леміш, котрий тепер лежить тяжко хорий. Сецесіоністи перейдуть під провід Шенерера, або утворять нову фракцію під егідою Вольфа.

Будапешт, 11. вересня. Угорська квотова депутация відбула засідане вчора по полудни. През. Шель обвістив письмо президента австрійської депутации квотової і заявив, що ті наради треба уважати за дальший хід давнійших нарад і вкінці предложив вибір субкомітету з сімох членів, котрий би розглянув ся в предложенях австрійської депутации і здав справу з того на засіданю в середу перед полуднем. Внесенє президента прийнято.

Берно швайц, 11. жовтня. Союзна рада видалила знов шістьох італійських анархістів.

Париж, 11. жовтня. Стрейк обнимає 60.000 людей. Концесії, які стрейкуючим признала рада міста, не задовольняють їх. Супроти того заходить обава розширення стрейку на цілу Францію. Колиб се удало ся, застановило би роботу півтора мільона робітників. Роботи на виставовій площі застановлені; стрейкуючі заховують ся спокійно.

Пекін, 11. жовтня. Гр. Зіхи, угорський етнограф, приїхав до Хін шукати слідів походження Малярів. Хінські міністри прийняли его почесно в Чунг-лі-ямен а хінське правительство прирекло ему поміч і опіку.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

переніс

КОНТОРУ ВИМІНИ

Відділ депозитовий

котрих бюра містили ся до тепер в мезанині власного будинку до льокалю фронтowego в партері.

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перехованя папери вартістні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим вагладом поробив Банк гіпотечний як найдотидійшій зарядженя. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

Рудольф Ачкевич

швець,

у Львові, улица Сикстуска ч. 23. (стара почта)

поруцає готову обув свого виробу, переважно для духовенства і ПП. військових — приймає також замовлення всілякого рода так місцеві як і з провінції.

На міру вистанє старий ошаз.

201 39—52

Горсети, рукавички, шельки підвязки, бандажі всіх систем

поруцає

Г. ГАЛЯНТОВСКИЙ

У ЛЬВОВІ,

площа Бернардинська ч. 3.

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНѢСТЕРЪ“

перше і одинове руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впреосв. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариатам всіх трех епархій, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарскі зварида, збіжжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкідливых огневых.

«Днѣстеръ» вступив в 6-тий рік своєї діяльности з збільшеними фондами гваранційними, котрих стан в днєм 31-го грудня 1897 виносить:

Фонд резервовий . . . 73.874 зр. 47 кр.	} 176.143 зр. 87 кр.
Резерва премій . . . 52.269 „ 40 „	
Фонд основний . . . 50.000 „ — „	

Евплатені шкєди до кінця 1897 року 430.100 зр. 42 кр. Тарифи «Днѣстра» дуже уміркovanі, усліва обезпечєнь користні, а шкєди ліквідують ся безпроволочно. Поліси «Днѣстра» приймає Банк красвий при поижичках гіпотечних.

На житє можна обезпечитись через «Днѣстеръ» в Товаристві взаїмних обезпечєнь в Кракові, котре дає найкористнійші усліва, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квїти в рускім язїці.

Товариство взаїмного кредиту «Днѣстеръ», стоваришенє з обмеженою порукєю, уділяє поижички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні за інтабуляцією або порукєю двох відповідних ручителїв, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вклади до опрцентованя від членів третих осіб по 4 1/2%. Уділ членський виносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і поижичку дістати може тільки член обезпечений в «Днѣстрѣ». Інформації уділяє Дирекция листовно.

Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях і де нема близько агентів «Днѣстра», приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

Галицький КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опрцентовує їх по

4 1/2% на рік.

Зміна льокалю.

Заложена фірма в року 1877-ім

Вольф Кавфман

перенєсла ся з улиці Трибунальської ч. 1. на ул. Лукасінського ч. 4. (площа Каструм), філія ул. Театральна 16.

Ново відкритий

СКЛАД МЕБЛІВ

також і випозичальня

заосмотрєна в всілякі зварида почавши від найбогатших до найскромнійших. Цілі урядженя для покоїв до спаня, сальонів, їдалєнь і др. — Меблї орїхові, ольхові, чорні, також зелїзні і гнуті, зеркала і т. д.

Цїни низькі і сталі.

З поважанєм

В. Кавфман,

ул. Лукасінського ч. 1.

203 43—52

РОБИТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ

Емілії Соколовскої

у Львові, Ринок ч. 29, 1. п.

приймає ласкаві замовленя і виконує їх густовно і по приступних цінах. 41-104 НАУКУ КРОЮ уділяє в осїбних годинах. Замісцеві панночки приймає на помешканє.

Всілякого рода інструмента музичні

найдешевше в виключнім фабричнім складі

І. Капраліка у Львові.

147 Цїнишки даром. 20—24